

Η «πρώτη Ανάσταση» στην Παλαιά Μητρόπολη Βεροίας - χειροθεσία Αναγνώστου

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας](#)

Το Μεγάλο Σάββατο 11 Απριλίου το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμpanίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον Παλιό Ιερό Μητροπολιτικό Ναό των Αγίων Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Παύλου και Πέτρου Βεροίας.

Στο τέλος της θείας Λειτουργίας ο Σεβασμιώτατος χειροθέτησε σε Αναγνώστη τον ιερόπαιδα της Ενορίας Αθανάσιο Τσιγγενόπουλο.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ· Κατελύθη μου ἡ ἐξουσία· ἐδεξάμην θνητόν, ὡσπερ ἓνα τῶν θανέντων ... , ἀλλ' ἀπολῶ μετὰ τούτου, ὧν ἐβασίλευον».

Χθές παρακολουθήσαμε τή θεόσωμο ταφή τοῦ Κυρίου μας καί συνοδεύσαμε μέ τούς ὕμνους μας τόν μητρικό θρῆνο τῆς Παναγίας μας γιά τόν Υἱό της. Καί ἐάν ὁ θρῆνος τῆς Παναγίας Μητέρας τοῦ Κυρίου μας ἦταν ἀπόλυτα φυσιολογικός καί δικαιολογημένος, καθὼς εἶδε τόν Υἱό της νά σταυρώνεται ἄδικα, νά πάσχει καί νά ὑποφέρει ἀπό τήν κακία τῶν ἀνθρώπων τούς ὁποίους ἦλθε γιά νά σώσει, ὁ θρῆνος πού μᾶς μεταφέρει σήμερα ὁ ἱερός ὕμνογράφος εἶναι παράξενος καί ἀναπάντεχος.

Ὁ ἱερός ὕμνογράφος δίδει φωνή στόν Ἄδη πού θρηνεῖ, γιατί καταλύθηκε ἡ ἐξουσία του, γιατί διαλύθηκε τό βασίλειό του, γιατί κινδυνεύει νά μείνει χωρίς ὑπηκόους. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ». Καί τί λέγει: Δέχθηκα ἓναν θνητό ἄνθρωπο, σάν τούς ἄλλους πού εἶχαν πεθάνει, ἀλλά θά χάσω μαζί του καί ὅλους τούς ἄλλους πού ἀνῆκαν στό βασίλειό μου.

Παράδοξος ἀκούεται ὁ καταχθόνιος θρῆνος τοῦ Ἄδου! Ἐνῶ στή γῆ πανηγυρίζουν οἱ συνεργοί του, οἱ ἄρχοντες τῆς Συναγωγῆς τῶν Ἰουδαίων, πού ἐπέτυχαν, ἔστω καί μέ δόλιο τρόπο, νά θανατώσουν τόν Χριστό, γιά νά μήν ἐλκύει τούς ἀνθρώπους μέ τόν λόγο καί τά θαύματά του μακριά ἀπό τίς ὑποκριτικές πρακτικές τους, ὁ Ἄδης θρηνεῖ γιά τήν ἄφιξή του στό βασίλειό του.

Νόμισε πῶς ὁ Χριστός ἦταν ἓνας κοινός θνητός, ὅπως οἱ ἄλλοι τούς ὁποίους κατεῖχε δεσμίους, ὅπως πίστευαν οἱ Γραμματεῖς καί οἱ Φαρισαῖοι. Καί διαπίστωσε ὅτι ὄχι μόνο δέν μποροῦσε νά τόν κρατήσῃ δέσμιο μαζί μέ τούς ἄλλους νεκρούς, ἀλλά δέν μποροῦσε καί νά τόν ἐμποδίσῃ νά ἐλευθερώσῃ καί νά ἀναστήσῃ καί τούς ἄλλους.

Καί ἐνῶ στή γῆ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων κοιμοῦνται ἡσυχοί ὅτι ἔχουν ἀσφαλίσει τόν τάφο τοῦ Χριστοῦ μέ τήν κουστωδία πού ἔθεσε στή διάθεσή τους ὁ Πόντιος Πιλάτος, καί δέν εἶναι δυνατόν νά κλέψουν τό Σῶμα του οἱ μαθητές του λέγοντας ὅτι ἀναστήθηκε, ὁ Ἄδης ἀγωνιᾷ ὅτι ὁ Χριστός θά ἀναστηθεῖ πραγματικά καί θά συναναστήσῃ μαζί του καί τούς ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένους.

Θρηνεῖ ὁ Ἄδης καί ὀδύρεται, γιατί ἀπό τήν ἡμέρα πού ὁ πονηρός ὄφεις ἐξαπάτησε μέ τό τέχνασμα της κακίας του τούς πρωτοπλάστους, πίστευσε ὅτι θά εἶναι βασιλέας καί κυρίαρχος τῶν νεκρῶν.

Τώρα όμως πού ὁ πονηρός ὄφεις ἐξαπατήθηκε ἀπό τό τέχνασμα τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, πού δέν ἦλθε μόνο στή γῆ ἀλλά κατήλθε καί «έν τοῖς κατωτάτοις τῆς γῆς», γιά νά ἐλευθερώσει καί νά σώσει τό πλάσμα του ἀπό τά δεσμά τοῦ θανάτου καί τοῦ Ἄδου, θρηνεῖ καί «στένων βοᾷ».

Καί αὐτός ὁ θρῆνος τοῦ Ἄδου, εἶναι παιάνας χαρμόσυνος γιά ἐμᾶς πού προγευόμεθα τή χαρά τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου μας, πού ὡς τέλειος Θεός καί τέλειος ἄνθρωπος ὑπέστη τή Σταύρωση καί τόν θάνατο, ὥστε μέ τόν δικό του θάνατο νά νικήσει τόν κοινό θάνατο τῶν ἀνθρώπων, νά καταργήσει τήν αἰτία τοῦ θανάτου, τήν ἁμαρτία, καί νά διαλύσει τό βασίλειο τοῦ Ἄδου «γενόμενος πρωτότοκος τῶν νεκρῶν», γιά νά χαρίσει ζωή καί ἀνάσταση σέ ὅσους τόν πιστεύουν καί τόν ἀκολουθοῦν.

Αυτόν τόν μεγάλο θρίαμβο τοῦ Χριστοῦ, αὐτή τή νίκη κατά τοῦ θανάτου καί τοῦ Ἄδου πού ἐπιτυγχάνει ὁ Κύριός μας μέ τήν Ἀνάστασή του, προετοιμαζόμαστε νά ἐορτάσουμε καί ἐμεῖς σήμερα. Γιατί ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἀποτελεῖ τεκμήριο τῆς ἀληθείας τῆς πίστεώς μας. Ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι ὁ θάνατος δέν εἶναι ἀνίκητος, καί αὐτός πού κυριεύει στόν κόσμο δέν εἶναι οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς πού νομίζουν, ὅπως ὁ Πιλάτος, ὅτι ἔχουν στά χέρια τους τίς τύχες τοῦ κόσμου καί τίς ζωές τῶν ἀνθρώπων, ἀλλά ὁ Χριστός.

Ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι οὔτε ὁ Ἄδης οὔτε ὁ κοσμοκράτορας τοῦ σκότους ἔχουν ἐξουσία ἐπί τῶν ἀνθρώπων καί μποροῦν νά τούς κρατοῦν δεσμίους, γιατί ἡ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ λύει μέ τόν Σταυρό, μέ τόν θάνατο καί τήν Ἀνάστασή του τά δεσμά πού τούς κρατοῦσαν αἰχμαλώτους.

Ἀποτελεῖ ἀπόδειξη ὅτι οὔτε ὁ λίθος, τόν ὁποῖο δέν γνώριζαν πῶς θά σήκωναν οἱ μυροφόρες, οὔτε οἱ στρατιῶτες πού φρουροῦσαν τόν τάφο, μποροῦσαν νά κρατήσουν δέσμιο τόν ἀρχηγό τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, πού ἦλθε στή γῆ γιά νά καταργήσει τόν θάνατο καί νά χαρίσει καί πάλι τή ζωή στούς ἀνθρώπους.

Ἄς προετοιμασθοῦμε, λοιπόν, νά ζήσουμε καί ἐμεῖς τόν θρίαμβο αὐτό τοῦ Χριστοῦ ἐπί τοῦ Ἄδου καί τοῦ θανάτου, τόν θρίαμβό του ἐπί τοῦ πονηροῦ, καί ἄς ἀνοίξουμε ἐνώπιόν του τίς ψυχές μας γιά νά τίς ἐλευθερώσει ἀπό τήν ἁμαρτία, γιά νά μάς χαρίσει τό φῶς τῆς Ἀναστάσεώς του καί γιά νά μάς ἀναστήσει ἀπό τά πάθη καί τίς ἀδυναμίες μας σέ μία νέα, ἀναστημένη ζωή.

© Gerbekes IMBNK